

Ο γιαπωνέζος ζητιάνος που έγινε Ορθόδοξος μοναχός!

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή

Image not found or type unknown

Θα ήθελα να δώσω ένα μικρό παράδειγμα ποιμαντικής δραστηριότητας. Εμείς έχουμε ένα μικρό μετόχι στην Νέα Υόρκη. Βρίσκεται σε μία πολύ φτωχή συνοικία της πόλης όπου ζουν κυρίως ισπανόφωνοι και μαύροι: Παντού ναρκωτικά, αλκοόλ, άστεγοι. Πιστεύω πως πάνω από τους μισούς κατοίκους της περιοχής ζουν από τα επιδόματα του κράτους.

Για τους εφήβους της περιοχής το να γεννήσεις ένα παιδί στα 14-15 σου χρόνια είναι λόγος να υπερηφανεύεσαι. Όχι να το φροντίζεις, απλώς να το γεννήσεις. Γι' αυτό πολλοί λίγοι ατενίζουν το μέλλον με κάποια προοπτική. Σε κάθε δεύτερη γωνία θα βρεις μία καθολική ή προτεσταντική εκκλησία, μία συναγωγή, αλλά όλες

είναι άδειες.

Μπροστά από το οίκημά μας βρίσκεται ένα βαθούλωμα, το οποίο εμείς ονομάζουμε »πηγάδι». Χρησιμεύει για να κατέβεις σ' ένα υπόγειο μέρος. Μία φορά, μέσα Φεβρουαρίου ήταν, έριχνε χιονόνερο και έκανε κρύο. Ξαφνικά ανάμεσα στους κάδους των σκουπιδιών, που επίσης βρίσκονται σε αυτό το βαθούλωμα, άκουσα ένα θόρυβο. Σκέφτηκα πως κάποιος ζητιάνος ψάχνει μέσα στους κάδους άδεια μπουκάλια και όπως συνήθως γίνονταν, θα πέταγε τα σκουπίδια έξω από την πόρτα μας. Αυτό δεν ήθελα να το επιτρέψω.

Ανοίγοντας την πόρτα είδα έναν άνθρωπο με ασιατικά χαρακτηριστικά

-Τι κάνεις;

-Συγχωρέστε με. Ψάχνω κάτι να φάω.

-Γιατί ψάχνεις τα σκουπίδια; Έλα μέσα

-Όχι. Δεν μπορώ, είμαι βρώμικος και μυρίζω

-Έλα, έλα μέσα, του λέω εγώ

Κατά την διάρκεια του σύντομου διαλόγου μας του εξήγησα πως έχουμε ένα δωμάτιο όπου μπορεί να κάνει μπάνιο, να αλλάξει τα ρούχα του και να φάει κάτι

Ο άνθρωπος φοβήθηκε:

-Τι θέλεις από μένα;

Του λέω:

-Δεν θέλω να πετάς τα σκουπίδια στο κατώφλι μου. Αυτό μόνο, τίποτα περισσότερο

Αφού έφαγε, κάθησα κοντά του και αρχίσαμε να συζητάμε. Φαινόταν ένας άνθρωπος έξυπνος. Τον ρώτησα

-Πού μένεις;

-Πουθενά

-Δηλαδή δεν έχεις που;

-Να, κάθε βράδυ καθαρίζα ένα γιαπωνέζικο εστιατόριο και μου επέτρεπαν να κοιμάμαι στο υπόγειο.

-Πώς έφτασες χωρίς στέγη;

Μου διηγήθηκε πως ήταν μηχανικός και πως ήλθε από την Ιαπωνία. Στην αρχή τα πράγματα πήγαν καλά, αλλά έπειτα έμπλεξε με τα ναρκωτικά, κοκαΐνη, ηρωίνη και σύντομα τα έχασε όλα.

Του πρότεινα να μείνει σε εμάς

-Ω, δεν μπορώ, απάντησε

-Γιατί;

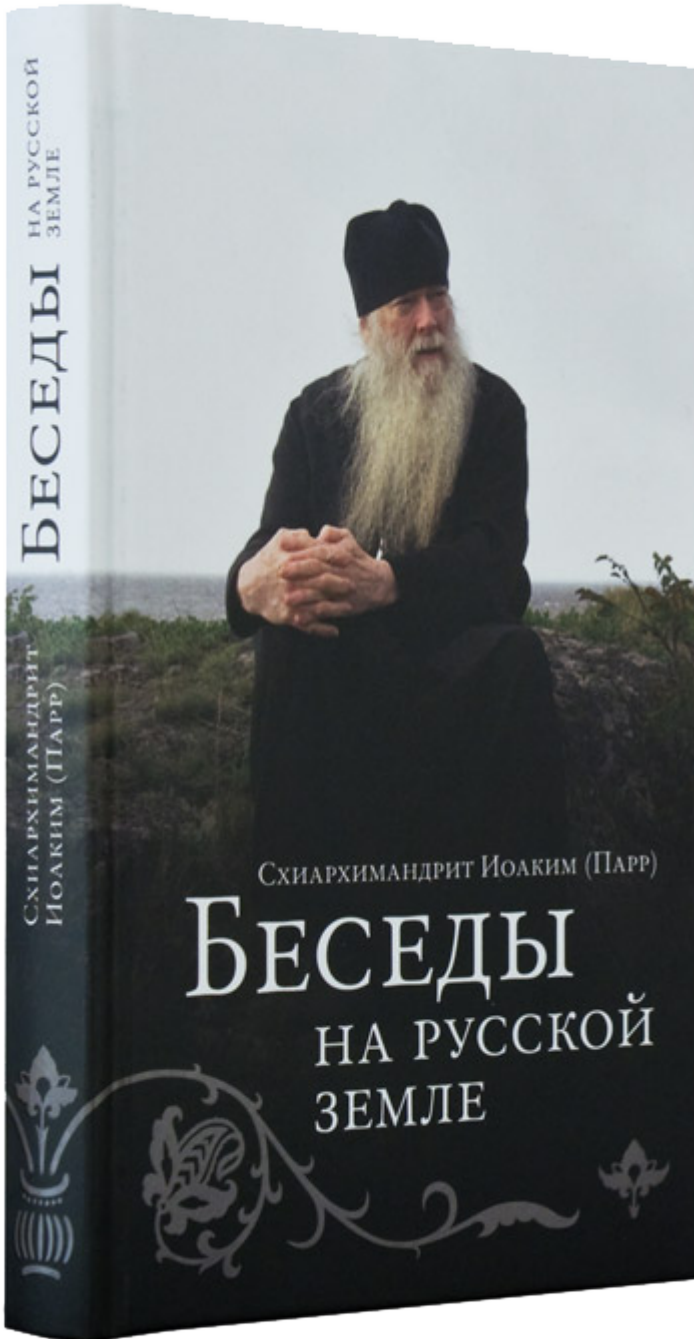
-Επειδή ψάχνω την αλήθεια! απάντησε ο άνθρωπος

Του λέω τότε:

-Δεν πρέπει να πας πουθενά, εδώ βρίσκεται η αλήθεια!

-Όλοι έτσι λέτε, μου απάντησε. Πήγα στους καθολικούς, στους μορμόνους, στους ιεχωβάδες, στους βουδιστές. Όλοι υπόσχονται το ίδιο πράγμα αλλά δεν δίνουν τίποτα.

-Καλά, του λέω εγώ, Μείνε ωστόσο λίγο..!

Έμεινε λίγες ημέρες σε εμάς. Αρχίσαμε να συζητάμε. Έπειτα βαπτίστηκε και πήρε το όνομα του Αγίου Νικολάου (Κασάτκιν, ο φωτιστής των Ιαπώνων [ΕΔΩ](#)). Τώρα

επέστρεψε στην Ιαπωνία και έγινε μοναχός σ' ένα ορθόδοξο μοναστήρι. Όλα όμως άρχισαν επειδή του δώσαμε την δυνατότητα να γίνει μέρος της αδελφότητάς μας και του επέτρεψα να μείνει μαζί μας. Είδε το Ευαγγέλιο πριν το ακούσει ή το διαβάσει.

Από το βιβλίο του μεγαλόσχημου μοναχού Ιωακείμ Πάρρ
Για τον π.Ιωακείμ Πάρρ [εδώ](#)

πηγή/Απόδοση στα ελληνικά π. Γεώργιος Κονισπολιάτης /proskynitis.blogspot.